

akkor a mi életszínvonalunk nem emelkedik soha. Hiába panaszkodunk, hogy nincs ruha, vagy cukor. De ha minden erőnket és tudásunkat a munkába adjuk, akkor haladunk az újjáépítés terén szabadságunkért és jólétünkért.

2.

Az újjáépítéssel kapcsolatban hozzá kívánok szólni a most megalakulófélben levő termelőszövetkezetekhez. Ezen szövetkezetek megszervezése időszzerűvé vált és őket a legszeleesebb termelő rétegek bevonásával kell megszerveznünk. Az ilyen szövetkezetek kiépítése megkönnyíti a termelés menetét és az árúcsereforgalmat. Ennek következtében megkönnyül a szövetkezetbe tömörült földművesek munkája a termelésben. Gépesíteni kell a mezőgazdaságot. A szövetkezet mindenfajta gépet be tud szerezni és ennek folytán könnyebben fokozzuk a termelést. Az idény-munkákat rövidebb idő alatt befejezhetjük és így időt nyerünk. Ezt az időt felhasználjuk arra, hogy a parasztság, az évszázadok óta állati sorsba döntött parasztság önművelődését elősegítse. Hogy újságot és könyveket olvashasson. És így megismerkedik az új világ, az új élet menetével, kultúrájával, szellemi és gazdasági életével. És így önmagát is megismeri.

A termelőszövetkezetek segítségével és azok tervszerű munkálkodásával megkönnyül az árúcsereforgalom kiépítése és lebonyolítása. Ezzel is hozzájárulunk ahhoz, hogy saját életszínvonalunk emelésével egyúttal segítjük az új Jugoszláviát, amely a mi hazánk. És hozzájárulunk annak felépítéséhez. Mirdazok a földművesek, akik figyelemmel kísérik a világ eseményeit, bátran hozzá segíthetnek ezen fontos termelőszövetkezetek kiépítéséhez. Ezen fontos intézmény terjesztése jelen-tősen hozzájárul a letűnt világ korhadt és kivénhedt gazdasági rendszerének az éltakarításához. A mult a parasztságot vas korlátok közé szorította. Ezt a keserű multat egy pillanatra sem szabad felednünk. Szabad hazánkban, amely százazrek véréből született meg, új élet sarjad. Új élet számunkra is, a föld rabjai számára.

Ennek tudatában a dolgozók világának új szellemétől áthatva kell elkezdennünk a munkát szabad hazánk szabad népeinek testvéri szeretetétől támogatva önmagunk, családunk, népünk és hazánk boldogabb jövőjének építésén és istápolásán

♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

GALAMB JÁNOS:

PROLETÁROK DALA

**Voltunk az élet keserősége —
Miénk volt minden szenvedés és jaj...
A könny és verejték golgotáját
Jártuk vértköpő, hörgő tüdőbajjal.**

**Betegen, fáradtan vonszoltuk testünk,
Kakasszóra sötét utcákon át,
Ökölheszorult kézzel — és némán,
Gyűlölködve lestük a virradást...**

**Fekete sorunk ezreket számlált,
Kik esőbe, szélbe, hóba jártuk
— Fényes paloták szolgálai gyanánt —
A megdagadt külvárosi kátyút.**

**És mégis hittük: itt majl az óra:
A zsarnok bilincs lehull a porba
S a vörös nap éltető sugara
A sötétséget odvába fojtja...**

**Mi álltuk s álljuk ma is a harcot
S diadalra visszük a lét igazát:
Rohammunkával teremtjük meg a
Munkások, parasztek közös államát!**